

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Dig store Gud og Zebaoth

Citation: Kingo, Thomas: "Dig store Gud og Zebaoth", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid86551.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Effter Velsignelsen aff Præsten er læst for Alteret, Siunges til slutning effterfølgende Takke-Psalme, Under dend Melodie: Jeg beder dig min HErre og Gud, etc.

1.

Dig store Gud og Zebaoth
Vi ævig Priis frembære,
Vor Klippe, Skiold, vor Værn og Slot,
Dit Navn Velsignet være!
Saa lenge som at Solen kand
Paa Firmamentet rende,
Skal vi din Lov, fra Mand til Mand,
Ævindeligen kiende.

2.

Din hielp, dit Raad, din store Magt,
Dit viise forsyns Øye
Forblinded ald vor Fiendes Agt,
Og lindrede vor møye,
247 Dend tiid hin sterke Fiende kom
Med megen Vold og Vrede,
Os at omringe runden om,
Da stood Du for os rede.

3.

Du Kongen med dit Sverd ombandt,
Og spendte selv hans Bue,
Hvor ved hand megen Seyer vandt,
Naar Fienden mest mon true!
Du hindrede hans Fienders fied,
Bevaagte selv hans Trone,
Og prydede hans Hoved med
En saare deylig Krone.

4.

Du samled Folke-Hierter saa
(Som vunder vaar at skue)
At hver vaar færdig ud at gaa
Mod Sverd og Skud og Lue!
Hver gjorde villig tog og Vagt
Liv, Blood og Gods at vove,
Hver passede paa Fiendens Agt
Og sielden vilde sove.

5.

Dend Nat, dend blodig Vinter-Nat
Da Fienden sig oprørde,
Os med ald Magt at gribe fat,
Da mand ey andet hørde
248 End Torden, Skud og Lyvne-Ild,
Granater, Sverd og Klinge,
Der Døden vaar saa Vred og Vild,
Da skiulte os Din Vinge.

6.

Det vaar Dit Verk, dit eget Verk,
Vi Dig det aldt tilskrive,
O Gud som er saa stoor og sterk,
Og kand tilbage drive
Aldt hvad i Verden mægtigt er,
Hvad Kloghed kand udspinde
Din Ild det snarlig sønder skiær
Hvor fast mand det vil tvinde.

7.

Vi derfor ville møde med
Din Lov i vore Munde,
Og i din Hellig Boligs sted
Aff vore Hierte-Grunde
Fra Børn til Børnebørn skal gaa
Din store Frelses minde,
Saa lenge Verden dend kand staa
Og Vand til Havet rinde.

8.

Et Priseligt Hallelu-jah
Skal i Dit Tempel lyde,
Hvert Hiertes Instrument skal slae
Og Tusind fold sig fryde,
249 At Konge, Krone, Riger, Land
Ey blev i Nød forlatte
Men i en good og Lyksom stand
Ved HErrens Finger satte.

9.

Gud lade Kongens Huus bestaa
Som en urørlig Klippe,
Gid at hans Scepter aldrig maa
Guds Haand og heffte slippe!
Gud lade Kongens Børn og Sæd
Til Verdens Ende stige
Op til hans Arve-Thrones sted,
Og saa til Ærens Rige.

10.

Gud lade Rolighed og Fred
I Kongens Riger blive,
Guds Ord og Ære blive ved
Og salig Trøst os give?
Lad alle Stænder vær' i Læ,
Og i din Naade bygge,
Hver ved sit Huus og Figentræ
Maa nyde Fred og skygge.

11.

Stil ald dend Striid i Verden er,
O Gud som ene Raader,
Vær os med ald Din Frælse nær
Og alle dine Naader!
250 Vor Hænders Gierning ville Du
Med held og Lykke fremme,
Bliv i vort Hierte, Siæl og Hu,
At vi Dig aldrig glemme.
Th:Kingo.